

IN MEMORIAM

SREĆKO PERKOVIĆ: NAJBOLJI MEĐU NAMA

Lik i djelo Srećka Perkovića teško je opisati riječima, pogotovo onima koji ga nisu poznavali. Isto tako, teško je pojmiti da ga više neće biti, da je mlad i tek na početku zapravo, došao do kraja. No za svog kratkog, ali sadržajnog života, Srećko je postigao izrazito puno. Srećko je rođen 26. lipnja 1999. godine u Šibeniku, u liječničkoj obitelji Perković. Kršćanski i u vjeri je odgojen, a stasao je uz brata Zvonimira i sestru Janju. Pohađao je Osnovnu školu Fausta Vrančića. Već tada sklada himnu svoje osnovne škole, zajedno s bratom Zvonimirom koji je napisao tekst te je, svojevremeno, bio angažiran oko Međunarodnog dječjeg festivala u Šibeniku. Potom upisuje i završava Gimnaziju Antuna Vrančića s odličnim uspjehom. Za vrijeme gimnazijskog obrazovanja ostvario je vrhunske rezultate u natjecanjima iz geografije i povijesti, redovito osvajajući prva mjesta na županijskoj razini, a ostvario je i visoko treće mjesto na državnom natjecanju iz povijesti. Jedan je od inicijatora i voditelja tribina o Domovinskom ratu, koje su se održavale u Gradskoj knjižnici „Juraj Šižgorić”. Stoga možemo zaključiti da je Domovinskom ratu pridavao posebnu pažnju još kao gimnazijalac. Dobitnik je nagrade „Antun” za najboljeg učenika gimnazije. Također, nakon završene osnovne glazbene škole, smjer klavir kojeg je virtuozno svirao, paralelno maturira orgulje u Glazbenoj školi Ivana Lukačića. Još kao učenik pokazuje da je talentiran za mnogo stvari, pa se tako bavi raznim sportovima, od čega se najviše ističe u košarci, plivanju i karateu, u kojem se zapaženo natjecao. Valja istaknuti i njegovu aktivnost u Zboru Laudantes iz Šibenika, u sklopu čije je aktivnosti, kao orguljaš u Katedrali u pratnji zboru, imao čast svirati pred Svetim Ocem prilikom njegova posjeta Sarajevu. Nakon gimnazijskog obrazovanja, jasno pokazuje interes za pravom i politikom stoga je logičan bio i upis na Pravni studij Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Za vrijeme svoje akademske izgradnje, Srećko je bio iznimno aktivan. Već na prvoj godini ulazi u Studentski zbor Pravnog fakulteta te postaje članom Fakultetskog vijeća. Nakon završene

prve godine postaje demonstratorom na Katedri za opću povijest prava i države, za koju je imao posebno zanimanje, kao i povijest općenito. Jedan je od inicijatora pokretanja Memorijalnog nogometnog turnira „Kristian Jukić”. Rado je i aktivno nastavio glazbenu aktivnost i u Zagrebu, gdje pjeva u Komornom zboru Ivan Filipović. Jedan je od rijetkih studenata prava koji je stažirao u Europskom parlamentu u Bruxellesu, konkretno u uredu zastupnika Tomislava Sokola, gdje se pokazao kao izniman stažist. Svemu tome pridodaje i aktivnost u Europskoj udruzi studenata prava, gdje dugi niz godina obnaša funkciju asistenta, a vrhunac svog djelovanja u sklopu udruge obilježila je organizacija konferencije „Hrvatska i svijet na prekretnici: Izazovi novog vremena”. Tu je konferenciju smatrao prvim događajem takve prirode u akademskoj zajednici te je u tom kritičnom momentu odlučio staviti u fokus pitanja poput: budućnosti EU, energetske i ekonomske neovisnosti, pitanja međunarodnog prava u kontekstu agresije na Ukrajinu te pitanje budućnosti Zapadnog Balkana. S obzirom na to da je bio vodeća osoba konferencije, jasno možemo zaključiti da je Srećko posjedovao iznimno znanje o geopolitičkim, ekonomskim i pravnim zbivanjima. Njegove ideje i viziju Hrvatske pokazuje i organizacija tribine „Mir i cjelovitost: 25 godina od mirne reintegracije hrvatskog Podunavlja”, koju organizira kao član i jedna od vodećih osoba Hrvatske akademske zajednice Pravnog fakulteta. Dakle, vrlo je jasno znao da je za opstojnost našeg naroda važna državotvorna ideja hrvatskog jedinstva te demokršćanski smjer, koji je i živio. Bez obzira na svoje jasno artikulirane stavove, bio je vrlo rado prihvaćen, omiljen i drag svim kolegama, bez obzira na to kako se politički izjašnjavaju, što pokazuje da je Srećko prije svega gledao tko je kakav čovjek te je znao da su to najvažnije stvari, ljudskost i poniznost. Bio je pošten, moralan i ispravan čovjek, vrhunski glazbenik, vrsni poznavatelj povijesti i prava, intelektualac, jednom riječju erudit, ponosni domoljub, strastveni navijač tj. funcut i podržavatelj šibenskog sporta, a povrh svega „Čovik” s velikim č, prijatelj kakvoga nećemo više imati... Doista je bio najbolji, najbolji među nama koji ostajemo živjeti, a nastavlja i Srećko, tako dugo koliko traje naša uspomena na njega, što znači da će živjeti koliko i mi koji smo ga poznavali, a onda se nadamo, kao što se i Srećko nadao, nastavku druženja...

Josip Pokorny